

ת"פ 19019/11 - מדינת ישראל נגד עידן-שי דניאלי, דורון דניאלי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 11-11-19019 מדינת ישראל נ' דניאלי ואה'
בפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל
בomezutot b"c עו"ד שמרית וולף
המואשימה
נגד
1. עידן-שי דניאלי בomezutot b"c עו"ד שי זילברג
2. דורון דניאלי בomezutot b"c עו"ד שאול עזרא
הנאשמים

הכרעת דין

בפתח הדברים, מודיע בית המשפט על זכוי הנאים מהמיוחס להם בכתב אישום זה.

רקע

1. נגד הנאים הוגש כתב אישום, המיחס להם עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות חמירות, לפי סעיף 1(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1974.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 24.02.11, בשעה 23:45 לערך, בירושלים, נסעו הנאים ברכב בו היו שניים אחרים. במהלך הנסיעה, כבה הרכב, ושוטרים שהגיעו למקום ביקשו מהנאשם 1 שיזז את הרכב, וכן ביקשו מהנוסעים להציג תעוזות זהות. שני האחרים הציגו תעוזות זהות, ואילו הנאים 1 מסר שאון ברשותו תעוזות זהות. הנאים 2 סירב להציג תעוזות זהות, החל לקלל את השוטרים, ולדחוף את מתנדב המשטרה, השוטר ישראל כהן (להלן: "השוטר ישראל"), לעבר נידת המשטרה, תוך שהוא סוטר לו בפניו. הנאים 1 היכה בפניו של השוטר כהן במכת אגרוף. בשלב זה, החלו הנאים להכות את השוטרת עדי סטריזובר (להלן: "השוטרת עדי"). השוטר ישראל נחלץ לעזרתה, ובתגובה סטר ל' הנאים 2 בפניו, הנאים 1 היכה בפניו באגרוף, ושבר את משקפיו.

2. הנאים כפרו במיחס להם, וכן טענו למחדלי חקירה אשר התבפסו בעיקרם על אי חקירות שני האחרים שנרכזו באירוע. לפיכך, נשמעו ראיות. במסגרת פרשת התביעה, העידו השוטרים הבאים: השוטר ישראל; השוטרת עדי; השוטר אליעזר גולדברג (להלן: "השוטר אליעזר"), אשר נכח באירוע;

השוטרים משה חזי ומיכאל שמשון, אשר גבו את הודעות הנאשמים; והשופט יוני ריקנר, אשר עזר את אחד הנאשמים. בנוסף הוגשו הודעות הנאשמים, דוח מעצר, וכן מסמכים ממח"ש.

במסגרת פרשת ההגנה, העידו הנאשמים וכן דוד שליף, אשר היה אחד האחים ברכוב.

מצוין, כי הדיון נדחה מעט לעת, בשל גורמים שונים, כגון דיון הוכחות מקביל של בא כוח הנאשם 1, נסיבות אישיות של בא כוח הנאשם 2, ונטיון ההגנה לזמן מספר שוטרים לעדות.

דין והכרעה

3. שני שוטרים, אשר נכלו במקום בעת האירוע, העידו במסגרת פרשת התביעה. לעומתם, הנאשמים ואדם נוסף אשר נכח במקום בעת האירוע, העידו במסגרת פרשת ההגנה. עדויות עדי התביעה עומדות בסתריה לתיאור האירוע על ידי עדי ההגנה, אף סותרות באופן ממשי זו את זו. אין מדובר באירועים קלים, המופיעים לא פעם בעדויות לגבי אירוע דינמי, אלא בתיאור שונה של האירוע ושל האלימות, על ידי עדי התביעה השונים, ללא הסבר המניח את הדעת לסתירות אלה.

4. השוטרת עדי העידה על הגעתה אל הרכב הנאים, אשר נעצר ברחוב, מיד לאחר השוטר ישראלי ובಕשותם מהנוכחים תעוזות מזהות. "אחד יצא והתחיל להשתול לחוץ, ולהגיד שאין לו תועדה מזהה, שמה אני יכולה לעשות לו? לעזור אותו?" (עמ' 17 ש- 9-10 לפרט'). ובהמשך: "אחד מהאחים יצא החוצה הניף את הידים שלו באוויר ו אמר בואי תעצרי אותו, וקילל" (עמ' 10 ש- 11 לפרט'). השוטרת עדי שימשה כמפקדת הנימית, כאשר לצדיה היו מתנדבי המשטרת השוטר ישראלי והשוטר אליעזר. לפיך, השוטרת עדי היא שקיבלה את החלטות במהלך האירוע (ראו עדותה בעמ' 19 ש- 29-31 לפרט'). במהלך כל עדותה, לרבות חקירתה נגדית, לא צינה כי הנאים יצאו מהרכב, למעשה, בשל דרישתה מהם, כפי שהעיד השוטר ישראלי: "**הבחור שি�שב מאחורי הנוסע ליד הנהג התחליל לקל ולצעוק שנאנחנו השוטרים בני זנות, וشنלך לזין ערבים מה אנחנו ערבים שאתם עוזרים אותנו, ואכלת כאפות בבית ובגלא זה באת להיות שוטר, ואז עדי ביקשה מהנהג ומהנוסעים לצאת מהרכב. הנוסע שישב מאחורי השוטר, המשיך לקל ולצעוק.**" (עמ' 31 ש- 29 עד עמ' 32 ש- 1 לפרט'). מדברים אלה עולה, כי הקלותות מצד אותו נוסע, החלו עוד בעת היוטה בתוך הרכב, ובעקבות מילים אלה הורתה לו השוטרת עדי לצאת מהרכב. תמורה מדוע בחרה השוטרת עדי, אשר השתמשה בכך פלפל נגד אותו מקלל במהלך האירוע, שלא לציין שהקללות היו עוד לפני יצא מהרכב, וכן כי היזאה מהרכב הייתה לבקשתה.

5. השוטרת עדי העידה כי בשלב זה, "התחלת התקהלות סביבנו, כל מי שהיה ברכב היה בחוץ, חלק נתנו לנו תעוזות זהות חלק לא, כשהבניתי שיש התקהלות וזה לא מצב נורמלי ביחסתי סיוע מעוד נידות, ועוד שהגיעו עוד נידות זה הפך לאירוע אלים... אחד מהם דחף ונתן לי מכח בלחין. כך זה קרה כי מי שהוא איתני ביקש מהם תעודה מזהה. הוא הותקף בניסיון לעזר לי, ובניסיון שלו לעזר לי שנינו חטפנו" (עמ' 17 ש- 12-16 לפרט'). בעוד השוטרת עדי תיארה כי

השוטר ישראלי הותקף בניסינו לסייע בידה, לאחר שהותקפה, העיד השוטר ישראלי כי הוא זה שהותקף ראשון: "ניגשו לעדי, קיללו אותה וצעקו, עוררו מהומה במקום. ואז ניגש אליו דורון ועידן, שהתרברר שהם אחיהם, ניגשו אליו דחפו אותו ואחד מהאחיהם נתן לי אגרוף לפניהם, ואז הם תפסו את עדי..." (עמ' 32 ש- 6-4 לפרט'). לא ברור כיצד השוטרת עדי, אשר נכחה במקום מתחילת המקרה, לא הבחינה כי האלים הchallenge בכר שני הנאשמים דחפו, לכוראה, את השוטר ישראלי, ואחד מהם אף היכה מכת אגרוף בפניו.

6. השוטרת עדי העידה, כאמור לעיל, על דחיפתה על ידי אחד הנאשמים, ותקיפתה במכה בלחיה, ואף לא זכרה האם מדובר במכה חזקה: "**ש. האם את זוכרת אם זו הייתה לטיפה או מכאה?**

ת. **לא זוכרת**" (עמ' 25 ש- 22-21 לפרט'). לעומת זאת, העיד השוטר ישראלי עדות על אירוע קשה ביותר, אשר הותיר עליו חותם, במיוחד ביכול הנגע לאלימות כנגד השוטרת עדי: "**ואז הם תפסו את עדי הצמידו אותה לנגידת, ונתנו לה מכות ואגרופים, אני שהייתי אחורייה התקדמתי לחסום אותם ראייתי את המצב שהוא שוטרת ובחרה שמקבלת מכות אלה... הם הצמידו את עדי לנגידת, נתנו לה מכות ואגרופים לפניהם ולידיהם, ניסיתי להפריד ביניהם ואז חטפתי סטריה מאחד האחים שם, דחפו אותו, אחד האחים נתן לי אגרוף לעין שמאל, כתוצאה מכך המשקפיים שלי נשברו... ירד ליدم מאיזור עין שמאל, הייתה לי התנפחות מתחת לעין שמאל וחתר בגבה. לא ראייתי ולא יכולתי לראות מה קורה מהמכות שחתפתי, המשכתי לחטוף מכות..." (עמ' 32 ש- 13-6 לפרט'). ובהמשך: "**שניהם השתוללו ותקפו אותנו ביחד בעיטות ומכות ואגרופים ודחיפות**" (עמ' 32 ש- 25-26 לפרט').**

בעוד השוטרת עדי העידה כי הותקפה רק על ידי אחד הנאשמים (ראו היציטוט בסעיף 5 לעיל וכן עדותה כי **הותקפתה על ידי אחד האחים**" (עמ' 20 ש- 17 לפרט'), השוטר ישראלי העיד, באופן חד משמעי, על תקיפתה על ידי השניים, חזר על כך בדיווחו הנגדי ואף כינה "שקר" את הגרסה כי רק אחד תקף את השוטרת עדי (עמ' 34 ש- 30-31 לפרט'). בוטה מכך, תיאור אופיו האירוע על ידי השוטר ישראלי, השונה ממשמעותית מעדותה של השוטרת עדי. השוטר ישראלי העיד על אירוע של אלימות חמורה כנגד השוטרת עדי וכונגדו, אשר כלל מכות, אגרופים, דחיפות ובעיטות, מצד שני הנאשמים. לעומת התיאור המתון של האלים על ידי השוטרת עדי, הוסיף השוטר ישראלי תיאורים מסווגים את האלים כנגד השוטרת עדי, כאירועים הקשים ביותר כנגד שוטרים: "**אני בערך 8 שנים במערכת זו, מעולם לא נתקلت באלים צאת נגד שוטרים. הייתה בעשרות אירועים של תקיפת שוטרים. הם הצמידו את עדי לנגידת, נתנו לה מכות ואגרופים לפניהם ולידיהם...**" (עמ' 32 ש- 9-7 לפרט'). וכן: "**האירוע הזה נחנק לי די חזק כי לא ראייתי אירועים כאלה**" (עמ' 32 ש- 23 לפרט'). השוטר ישראלי המשיך והפליג בחומרת המקרה, עת התבקש על ידי בית המשפט להסביר את השוני המהותי בין גרסתו לבין גרסת השוטרת עדי: "**היהתי באלפי אירועים. يوم יום היהתי במשמרות ארוכות מאוד, בעשרות אירועים של תקיפות שוטרים, דקירות, רצח, ועשרות אירועים. מה שאני מתאר כמו שאני זכר כמו שהיה זה קרה**" (עמ' 33 ש- 24-22 לפרט').

בהמשך, המשיך וחידד את חומרת המקרה, וכך את השוני המהותי בין גרסתו לבין גרסת השוטרת עדי: "**לא ידע כמה אגרופים היה קיבלה. בחיים לא ראייתי השtellות של אזרח על שוטר ונונצן לו מכות**" (עמ' 34 ש- 21 לפרט').

קשה להلوم תיאור אירוע כה קשה, בו "מעולם לא נתקל", על ידי שוטר אשר חווה שירות אירועי תקיפות שוטרים, דקירות ורצח, עם תיאורה של השוטרת עדי את תקיפתה.

יש לציין כי מתנדב משטרת נוסף, אליעזר גולדברג, אשר היה בצוות עם השוטרים עדי וישראל, לא ציין עוד תביעה, ולא התייצב לעדות עד הגנה, על אף שזמן.

7. השוטר ישראלי תיאר כי במהלך האלים כנגדו, "אחד האחים נתן לי אגרוף לעין שמאל, כתוצאה מכך המשקפים שלי נשברו... ירד לי גם מאיזור עין שמאל, היתה לי התנפחות מתחת לעין שמאל וחתק בגבה. לא ראיתי, והלא יכולתי לראות מה קורה מהמכות שחתפת, והמשכתי לחטופ מכות" (עמ' 32 ש- 13-10 לפרטט). בהמשך, הבHIR כי "יש דוח רפואי שלי שהייתי בטרם, שנגרמה לי נפיחות ושיתופי טיפול" (עמ' 39 ש- 24 לפרטט). השוטרת עדי, תיארה חבלה שונה שנגרמה לשוטר ישראלי: "לא זכורת מי בדיק עשה לו מה, אבל ירד לו גם מהעין, ואחרי שכבר היינו בתחנה, הוא ראה לי את המשקפים שלו נשברו. לא ראיתי כתוצאה מהם ירד לו גם..." (עמ' 17 ש- 18-17 לפרטט). השוטרת עדי לא תיארה כיצד בדיק חבלה לשוטר ישראלי, וכן לא תיארה נפיחות מתחת לעין. מתנדב המשטרה, יונתן ריקנר, אשר ביצע את מעצרו של הנאשם 1, העיד כי "אם הייתי רואה חבלה אצל קוהן הייתי מצין את זה" (עמ' 15 ש- 27 לפרטט). בנוסף לתמיהות העולות מעודיעות אלה, לגבי החבלות שנגרמו לשוטר ישראלי, על אף עדותו כי טופל וקיבל דוח רפואי - לא הוגש כל מסמך רפואי לבית המשפט, וכן לא הוגש כל צילום המתעד חבלות להן טען השוטר ישראלי.

8. השוטר ישראלי תיאר את האלים הקשה בה נקטו הנאים, לכארה, כנגדו וכנגד השוטרת עדי. לצד זאת, תיאר תגובה מינורית ביותר מצדם: "ניסיתי להפריד ביניהם... תפסטי ביד את אחד החשודים שניסיתי למנוע ממנו, לעזרו אותו, תפסטי אותו בחולצה וכשהגענו כוחות הוא ברח ממנה, נקרעה לו החולצה..." (עמ' 32 ש- 15-9 לפרטט). זה מלוא פירוט פעולותיו ופעולות השוטרת עדי, בתגובה לאלים הפרועה כנגדם, אשר כללה לכארה מכות, בעיטות, ואגרופים לפניהם, אשר גרמו אף לפצעינו. אף כאשר שוטר ישראלי על דעתו (עמ' 40 ש- 20 עד עמ' 41 ש- 3 לפרטט). לעומת זאת, השוטרת עדי כי השתמשה בכך פלפל כנגד אחד הנאים (עמ' 17 ש- 22-27 לפרטט). רק לאחר שעומת באופן ישיר, במהלך חקירותו הנגידית, עם עדותה של השוטרת עדי לגבי השימוש שעשתה בכך פלפל, השיב השוטר ישראלי "לא זוכר את סיפור גז הפלפל" (עמ' 38 ש- 12-12 לפרטט). תמורה לכך אותו עד, אשר זכר פרטים רבים מהירוע, ואף אחוז באחד החשודים בחולצתו, לא הבחין כי החשודים נמלטו מהמקום בעקבות השימוש שעשתה השוטרת עדי בכך פלפל (עמ' 17 ש- 25 לפרטט).

9. הראיות שפורטו לעיל, אין עומדות בנטל הראייה הנדרש מהמאשימה, שכן לא ניתן לתת אמון באחת מגרסאות עדי התביעה, הנסתתרת על ידי הגרסה השנייה. עדי התביעה הנוספים, העידו על אופן מעצר הנאים, וכן על גביית עדויותיהם תחת זהירותה. אף עד תביעה, נוסף לשנים שלעיל, לא נכון בעת ליבת האירוע - תקיפת השוטרים עדי וישראל. אחד מבוצעי המעצר, הבחן בדחיפת השוטרת עדי על

ידי החשוד אותו עצר לבסוף, אף זאת ללא שהבחן בדבר שקדם לכך (עמ' 41 ש- 29 עד עמ' 42 ש- 5 ש- 23 לפרט'). לא ניתן לנתק חלק זה של האירוע מכל שקדם לו, לרבות שימוש בגז הפלפל והסתירות הרבות בעדויות שני השוטרים עדי וישראל. מבצע המעצר השני, לא הבחן בכלל אלימות מצד הנאים (עמ' 14 ש- 25 לפרט').

מעבר לנדרש, אצין כי עדויות ההגנה ביססו תמונה אחידה של האירוע, שונה בתכלית מעדי התביעה, וייחסה לשוטרים אלימות כנגד הנאים, ללא אלימות מצדם כלפי השוטרים. גם אם ניתן להתייחס בספק מסוים לעדויות הנאים, בעלי העניין בתיק, הרוי עד ההגנה דוד שליף, הותיר עלי רושם אמין ומהימן, לא הפריז בעדותו (ראו לדוגמא עמ' 59 ש- 17-18 לפרט'), ודברייו לא התערעו במהלך חקירה נגדית ממושכת.

סוף דבר

אני מורה על זיכוי הנאים מכל המiosis להם בכתב אישום זה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, דד' תשרי תשע"ו, 17 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים.